Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

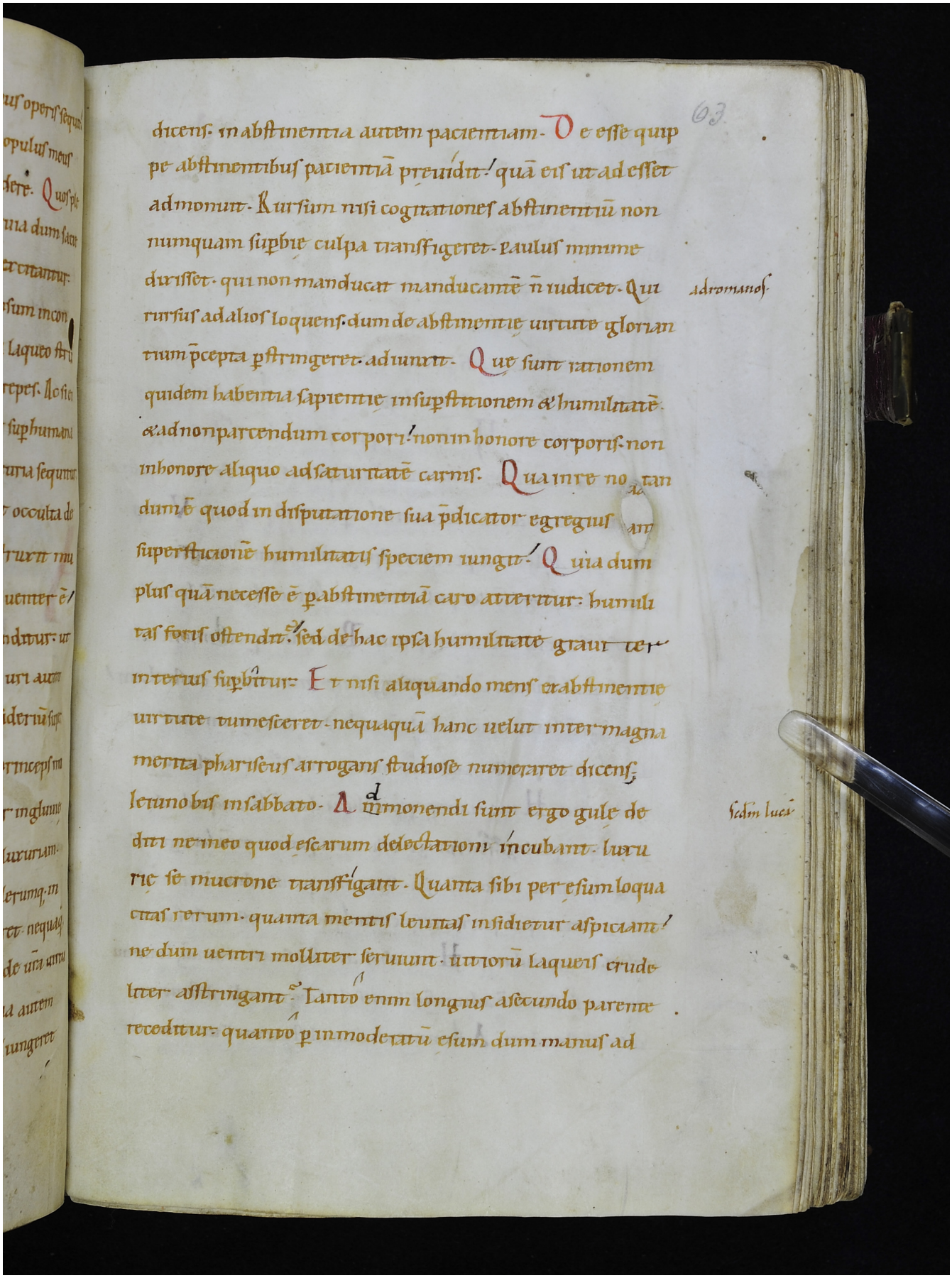

63

dicens. in abstinentia autem patientiam. De esse quip
pe abstinentibus patientiā preuidit. quā eis ut adesset
admonuit. Rursum nisi cogitationes abstinentiū non
numquam superbie culpa transfigeret. paulus minime
dubitasset. qui non manducat manducantē n iudicet. Qui
rursus ad alios loquens. dum de abstinentie uirtute gloriam
tum pcepta pstringeret. adiunxit. Que sunt rationem
quidem habentia sapientie in supstitionem & humilitatē.
& ad non parcendum corpori. non in honore corporis. non
in honore aliquo ad saturitatē carnis. Qua intre no tan
dum ē quod in disputatione sua pdicator egregius an
superstitionē humilitatis speciem iungit. Quia dum
plus quā necesse ē pabstinentiā caro afflicitur. humili
tas foris ostendit. sed de hac ipsa humilitate graui ter
interius superbitur. Et nisi aliquando mens e abstinentie
uirtute tumesceret. nequaquā hanc uelut inter magna
merita phariseus arrogans studiose numeraret dicens.
ieiuno bis in sabbato. Admonendi sunt ergo gule de
diti ne in eo quod escarum delectationi incubant. luxu
rie se mucrone transfigant. Quanta sibi per esum loqua
citas rerum. quanta mentis leuitas insidietur aspiciant.
ne dum uentri molliter seruiunt. uitiorū laqueis crude
liter astringant. Tanto enim longius a secundo parente
receditur. quanto p immoderatū esum dum manus ad

adromanos.

sdm luca